

Лакомбъ, Луи — Lacombe, Louis — превъзходен пианистъ, даровитъ компонистъ и музикаленъ писателъ, род. 26 ноем. 1818 въ Бурже, умр. 30 септ. 1884 въ Сень Васъ-ла Угъ, ученикъ по пиано на Цимерманъ въ Парижката консерватория, следъ свършване на която (съ първа награда) предприема, заедно съ сестра си, концертно пътуване изъ Франция, Белгия, Германия и Австрия, като въ Виена продължава пианистичните си занятия при Черни. Следъ завръщането си въ Парижъ се посвещава всецѣло на композиция и музикално писателство. Творби: драматическитъ симфонии — „Манфредъ“ и „Арва“ (съ соли и хорове), единъ клавиригентъ за пиано, цигулка, виолончелъ, обой и фоготъ; едно клавирно трио; клавирана музика; пѣсни; хорове; оперитъ: „Пѣсенята въ жгъла“ — 4 акта, „Мадона“ (1860) — 1 актъ, „Kogrigane“ — въ три акта, мелодрама „Сафо“ (съ хорове) — най-ценното негово творение и др. Трудътъ му „Философия и музика“ (1874) се ценя сжщо високо.

Лакомбъ, Полъ — Lacombe, Paul — компонистъ, род. 11 юли 1837 въ Каркасонъ, умр. 5 юни 1927 с. т., училъ музика въ родния си градъ, писалъ: три симфонии; две увертюри — една симфоническа и една драматическа; една симфоническа легенда и др., по-малки творби за оркестъръ; две цигулки сонати; две триа; клавирана музика; пѣсни.

Лаландъ, Мишель Рихардъ де — Laland, Michel Richard de — компонистъ, род. 15 дек. 1657 въ Парижъ, умр. 18 юни 1726 с. т., писалъ много мотети за 5 гласа съ оркестъръ, нѣколко балета и музика къмъ Молиеровия „Mélécerte“.

Лаландъ, Хенриета-Клементина Мерисъ — Lalande, Henriette-Clémentine Méric — видна пѣвица, род. 1798 въ Дюнкирхенъ, умр. 7 септ. 1867 въ Парижъ, ученичка на Гарсиа, Бонфики и Бандерали, прославена главно въ Италия, а сжщо въ Парижъ и Виена.

Лало, Едуаръ Викторъ Антуанъ — Lalo, Edouard Victor Antoine — единъ отъ знаменититъ французски (отъ испански произходъ) цигуларии и виденъ компонистъ, род.

27 януар. 1823 въ Лилъ, умр. 22 апр. 1892 въ Парижъ, ученикъ на Лилската консерватория; започналъ кариерата си като виолистъ въ камерни концерти, той пише и първитъ си композиции въ областта на камерната музика, а после и на оперната. Първата му опера, въпрѣки това че е била приета отъ Парижката и Брюкселската опери, не е видѣла публично изпълнение, до като втората — „Le roi d'Ys“ е имала значителенъ успѣхъ, и до днесъ е въ репертуара на „Голъмата опера“. Ценни сж четиритъ негови цигулки концерта, — особено ор. 21, подъ името „Испанска симфония“ — влизащъ въ репертуара на повечето значителни цигуларии. Л. е писалъ още: „Норвежка рапсодия“ и Дивертисментъ за оркестъръ; по единъ концертъ за пиано и виолончелъ съ оркестъръ; едно концертно дуо за цигулка и пиано; една цигулки соната; една соната за виолончелъ; два клавирни триа; единъ струненъ квартетъ; характеристични кжсове за цигулка и пиано, както и пѣсни. Освенъ това — една недовършена опера „La Fascoüerie“, единъ балетъ и една пантомима „Неронъ“.

Лало, Шарлъ — Lalo, Charles — французски музикаленъ естетъ, род. 24 февр. 1877 въ Перикийо, училъ философия въ Байонъ и Парижъ, писалъ: „Скида за една научно-музикална естетика“ (1908), „Съвремена експериментална естетика“ (1908), „Програма за една социологична естетика“ (1914) и др.

Лалуа, Луи — Laloy, Louis — музикаленъ писателъ и критикъ, род. 18 фебр. 1874 въ Грей, училъ въ университета филология, и музика въ „Скола канторимумъ“ при Венсанъ Д'Енди и Бревиль въ Парижъ, челъ музикални лекции въ Сорбоната, 1905 основава, заедно съ Марнолдъ, списанието „Mercure musical“, и е музикаленъ критикъ на голѣми французски вестници и списания. Отъ трудоветъ му най-важни сж: „Гръцкитъ енхармонизъмъ“ (1900), „Аристоксенъ отъ Тарентъ и музиката на древността“ (1904), биографии на Рамо, Шопенъ и Дебюси, „Операта“, „Китайската музика“ (1910).